

Rojaus paslaptis

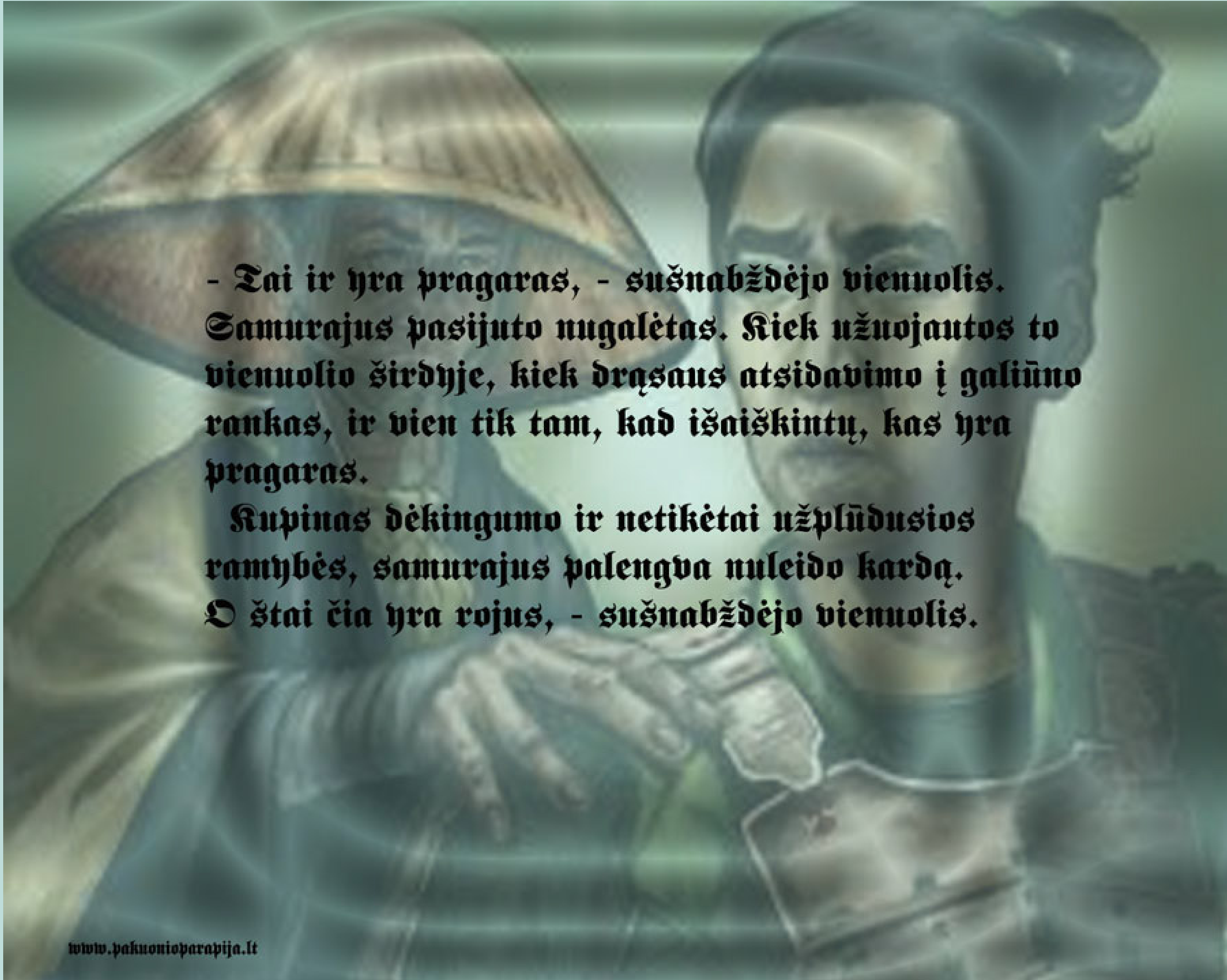
Plačiapetis storžievis samurajus aplankė kuklų vienuolį.

- Vienuoli, - kreipėsi, - išaiškink man, kas yra pragaras ir kas yra rojus.

Vienuolis pakėlė akis į galingą karį ir su didžiausia panieka prabilo:

- Išaiškinti tau, kas yra rojus ir pragaras? Dieko aš tau neaiškinsiu. Tu purvinas, nesiskutęs nuo tavęs trenkia smarvė. Esi samurajų kastos gėda ir rykštė. Dink man iš akių man bjauru į tave žiūrėti.

Samurajus isiuto. Iš pykčio ėmė drebėti, jo veidą išmušė raudonis, negalėjo ištarti nė žodžio. Išsitraukė kardą ir iškėlė aukštyn, taikydamas vienuolį nužudyti.

- Tai ir yra pragaras, - sušnabždėjo vienuolis.
Samurajus pasijuto nugalėtas. Kiek užuojautos to
vienuolio širdyje, kiek drąsaus atsidavimo į galiūno
rankas, ir vien tik tam, kad išaiškintų, kas yra
pragaras.

Kupinas dėkingumo ir netikėtai užplūdusios
ramybės, samurajus palengva nuleido kardą.
O štai čia yra rojus, - sušnabždėjo vienuolis.